

До 125-річчя з дня народження

КРАМАРЕНКО ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ

2 грудня 2006 року виповнюється 125 років з дня народження видатного радянського вченого в галузі сільськогосподарської механіки, одного із засновників нашого університету, члена-кореспондента Академії Наук УРСР доктора технічних наук, професора Леоніда

Петровича Крамаренка.

Леонід Петрович Крамаренко народився 1881 року в м. Балта Подільської губернії в сім'ї члена окружного Єлисаветградського суду, статського радника Петра Львовича Крамаренка. Після закінчення гімназії в Єлисаветграді він поступив і в 1907 р. закінчив фізико-математичний факультет Київського університету (відділення математичних наук), а в 1913 році — механічний факультет Київського політехнічного інституту, одержав звання інженера-технолога.

У 1913 — 1914 рр. Л.П.Крамаренко служив на заводі сільськогосподарських машин в Єлисаветграді, після чого його було направлено в Москву на стажування, де він працював під керівництвом видатного російського вченого, засновника науки про сільськогосподарську механіку Василя Прохоровича Горячкіна. У 1915 році його

було обрано керівником кафедри машинобудування сільськогосподарського факультету Київського політехнічного інституту, а у 1916 році — він став завідувачем машино-випробувальної станції, продовживши справу засновника цієї станції, відомого вченого проф. К.Шиндлера. У ці ж роки почалася і наукова діяльність Л.П.Крамаренка. У 1916 — 1919 рр. ним було написано дисертацію “Режущий аппарат современных жатвенных машин и его теория”, яка одержала високу оцінку з боку вчених та спеціалістів. З 1924 р. — він професор Київського політехнічного інституту, а з 1926 р. — керівник секції сільськогосподарського машинобудування науково-дослідної кафедри с.г. механіки АН УСРР. У 1929 р., у зв'язку із створенням у Харківському технологічному інституті факультету сільськогосподарського машинобудування, переїжджає до Харкова і стає деканом факультету, а після розділу інституту у 1930 р. на декілька навчальних закладів, працює до 1941 р. завідувачем кафедри с.г. машин Харківського механіко-машинобудівного інституту. У 30-ті роки у зв'язку з технічною модернізацією с.г. виробництва і розвитком радянського комбайнобудування Л.П.Крамаренко почав розробляти ряд нових наукових напрямків, публікує наступні праці: «Комбайны: теория, конструкция и расчет», “Грунтообработные машины та знаряддя”, “Уборочные машины: теория, конструкция и расчет”, “Сельскохозяй-

ственные машины: теория, конструкция и расчет” до ряду, тощо. Ці праці поставили його ім'я в ряд відомих радянських вчених в галузі с.г. механіки.

У 1935 р. Л.П.Крамаренка обирають професором ХІМЕСГ і завідувачем кафедри сільськогосподарських машин. Він працює в інституті до початку Великої Вітчизняної війни. Багато часу відводить він організації наукової роботи в інституті. З 1936 р. його призначають зам. директора з наукової роботи, а з березня по жовтень 1937 р. у відповідності з наказом наркома землеробства СРСР виконує обов'язки директора ХІМЕСГ. У 1937 р. він пише листа наркому, в якому, посилаючись на поганий стан здоров'я, просить використати його виключно на науково-дослідній роботі, звільнивши від адміністративних обов'язків.

У 1938 р. йому було присуджено вчену ступінь доктора технічних наук, а в 1939 р. його обирають членом-кореспондентом АН УРСР. Війна перервала багатогранну наукову діяльність Л.П.Крамаренко. Не встигнувши евакуюватися з Харкова, він працює в науково-технічній раді при Харківській міській управі, що відображається на всій його подальшій долі. У післявоєнний період Л.П.Крамаренко аж до своєї смерті у 1960 р. працює в Українському інституті тваринництва, де багато часу віддає підготовці молодих вчених, розробці проблем механізації тваринництва.

Москальов Б.Г., завідувач кафедри історії України та політології; Москальова Н.П., директор Музею історії університету